

57
1919

ఓం

నమః

“యోగక్షేమం వామహ్యం”.

మతప్రభాకర

గ్రంథమాల

ప్రభుమ

మరచి

భ గ వ ద్దీ తా మ్మ తమ్.

ప్రభాకర ఉమామహేశ్వరివందిత గ్రంథితము.

రెండవకూర్పు.

గుంటూరు హిందూమత విద్యార్థి సంఘము
వారిచే ప్రచురింపబడి

సెల్లూరు నైక్య ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె.
హిందూమత సం॥ 195,58,85,018.

కాపీరైటు]

[చెల 2 అణాలు.

అవతరణ

శ్రీయమభిలషించిన మూలమునకును ము
సేయ మొదలిడును. అతడు సంగమమునుండి యొంటిగా
బ్రయాన్నించినపుడు ఫలము సున్నయగును. అతగా
మానవజీవితము. సాంఘికప్రాయము నాశ్రయించినదని
యర్థము సాంఘికప్రాయమును జనబాహుళ్యముయొక్క
ఏకాభిప్రాయమును విమిశియున్నది. ఏకాభిప్రాయమునగా
ఏకమతము. మతము స్వభావముగా జనించుచుదికాదు.
అది. గురూపదేశశక్తి జర్యము. మాననవృద్ధయక్షేత్ర
ములందు నాటంబడిన గురూపదేశవాక్యబీజము, శ్రద్ధా
భక్తి సమర్పిత నిరంతరధ్యానముచే సంకులించి, అభ్యాస
జలముచే వడ్డలి న్వాచుష్మానమును పుష్పించి పరోపదేశ
రూపముగా ఫలించి కల్పతాత్రాయమై యిష్టార్థముల
బ్రసాదించును. పరోపదేశరూపమున బయలుపడెడిది,
యామతము జీనస్మృతమని, ప్రసిద్ధిచెందు. ఈజీవస్మృత
మూలసాంప్రదాయమైనది. ఈ మూలమతమూదికాలమున,

నాటిదేవునినలన తొలుత బ్రహ్మకుప దేశంబడి లోక
క్షేమార్థము ఋషివృందంతరిగమున ప్రోధననింది పిమ్మట
ఋషిముఖములనుండి నెలువడి మానవసంఘమందు వ్యా
పించెను. ఏతస్మత్సిద్ధాంతములు, అదియెవలు బోధింప
బహుచేనచ్చుచుండె. బోధనోద్యమమతశియించిరికొలది
మతప్రభావమధికమయ్యె. బుద్ధిచోదితంబులగు శాస్త్రమతి
ములు వ్యాపకమున కుపక్రమించి, ప్రబలబుద్ధిమంతులచే
ఖండింపబడి యప్రిమాణము లగుచుండగా సేమర్దిశకు
లోబడక సానపెట్టినకొలది యెక్కువ పదునుకలదై
యక్షమునచ్చినదానిని ఖండించు ఖండిమునలె నాన్ది మతి
మప్రతిహత ప్రజ్ఞకలదై లోకైకవద్రతల్యమతమై విరా

వివిధభాషాప్రయుక్త రాష్ట్రీయులుగా విభజింప
బడిన హిందూదేశీయులలో పెండితులందున్న నామా
న్యజాహ్మదియములందు మతస్థానిము వ్యాపింపమింజేసి
ప్రత్యేక రాష్ట్రీయులందాయాభాషలం గుంపనసించు జీవ
గృతప్రపత్తములు యవసరమయ్యెను. ప్రకృతమాంధ్ర
దేశమున ఋషిమతప్రచారకుల పురోగోల్పదలది,

వేదమూత.

సీ॥ స్వప్తిపూర్వమునూజి స్రవ్యకు రాణిమై
 మరలగెంచెను వేదమూతయగుము
 తిరువాతిమేష్టకై శ్రవ గౌణవేదముల్
 జర్పింపతల్లికి నవతులనుము
 సంతతిబిడ్డలలోని సామంశ్యము నేల జెప్పుగఁచి
 సుప్రసిద్ధమగుము
 పు.బోధనలవిని భావితృపుత్రులు
 పుష్కపరులౌట పాపనుగుము
 మతమేము తెలియని మతిహీనులనాజూచి
 నిందసేయుదురెది సిక్కి మరుము
 విడిదితులై తల్లిగుండుదుండగనోర్చియును
 టాత్మజులకనుచితమగుము
 కొనుకులై సగచారిగూడియుండుటజూచి
 తల్లిప్రాణంబులు తద్గుఁనుము
 వక్షసంభ్రష్టులై వంటకొందుచు
 వేదబాహ్యులై యుంట యసహ్యమగుము
 తల్లియేవర్యముగ తనుడై వమగుము

మాతృవాక్యం బు సుతులకు మాతృమనుషు
తల్లి మనతల్లి కల్పకవల్లి మనుషు
అనుచుఘోషించె మనతల్లి యాంధ్రులార

ఏతన్నాతృవాక్యం పరంపరాప్రవాహ తిరింగిములు
నాయుల్లము నల్లకల్లోల మొనర్చివి. తెలచుకొననపుడెల్ల
శరీరము పులకాంకురములతో నిండుచుండె. స్వస్థానబంధు
మిత్రులవిడిచి మాతృసేవకై బుద్ధిచలించినది. కొంతకాలము
పర్యటనము జరిగినది. తుదకు రాక్షసాంతమును సూచించు
రాక్షస సంవత్సరాంత్యమాసాంత్య దివసాంతమున వచ్చెడి
సలనామసంవత్సరాంతభదివమున “హిందూబంధు మత
ప్రచారక సంఘ ప్రతిష్ఠాపనోద్యమ సంకల్ప బీజము” నాట
బడినది ఆసంవత్సరమంతయు మతబీజము గర్భగతమయిండె.
పింగళ సంవత్సరాంతభమందా మతబీజము హిందూ సంఘ
మున సంకురింప మొదలిడె. అది మొదలు “భీమవరము,
వ్రంధి సర్పాపురము, ఆమలాపురము, రాజమండ్రి, కాకినాడ,
పితాపురం, తుని, విశాఖపట్టణము, విజయగిరిము, బద్వం
పురం, బెజవాడ, గుంటూరు, తెనాలి, నల్లూరు, మొదలగు
పురములందు స్వస్వరూపమునవృద్ధి గొంచుచుండె మణియు

పరిధర్మ వాసనామాషిత చిత్తచాంచల్య పిశాచగ్రహములు
 “ఋషిమత సిద్ధాంత మంత్రములచేగాని పాదోలబడవు
 గనుక” “మతప్రభాకర గ్రంథమాలా” రూపమున తస్మాంత్ర
 ములు ప్రకటితములగుచుండె.

అందుమందుగ సర్వ కార్యసాఫల్యార్థము దైవ
 భ్యాసము “గీతామృతము” అను పుస్తక రూపమున వెలు
 వడి సుజన హృదయముల జొచ్చుటకు సిద్ధమగుచున్నది.

ఈయమృత రసము గోళుటకు హిందూసోదరులు
 ప్రార్థింపడమచున్నారు.

ఇట్లు,

హిందూమత విద్యాధి.

గీ తా మృ త ము

స్నానకాలసతనము.

- 1 గంగాగంగేతి యోబ్రాహ్మద్యోజనానాంశతైః పి
 ముచ్యతేసర్వపాపేభ్యో విష్ణుభోకం సగచ్ఛతి
- 2 అంబత్సద్ధర్మనాన్ముక్తింజానే స్నానజంఘలం
 స్వర్గారోహణసోపాన మహాపుణ్యతరంగిణీ

- 3 విశ్వేశం మాధవంధుంశిం దండకాశించభైంవం
వందేశం గుహంగంగాం భవానీం మణిక్యకాం॥
- 4 అతితీక్షణ మహాకాయ కల్పాంతదహనోపమా
భైరవాయనమస్తుభ్యం అమృతా దాతుమర్హసి॥
- 5 త్వంగాజా పుష్కరధానాం త్వమేనజగతఃపితా
యానితోదేహమేతీర్థం నర్వపాపానమత్తయే॥
- 6 యోసాస్వగతోవిష్ణుచ్చిష్టహావీజనార్దనః॥
సమద్రావనూపేన గంగాంభోనాత్రీనంశయః॥
- 7 నందినీలినీసీతా । మాలినీచః మహాపగా॥
విష్ణుపాదాబ్జపంధూతా గంగాత్రిపథగాఢినీ॥
- 8 భాగీరథీ భోగవతీ జాహ్నువీ త్రివిక్రేంద్రీ
ద్వాదశైతానినానూని యత్రయత్రజలాశయే॥
స్నానకారేవతేన్నిగ్యం మహాపాతక నాశనం॥

ఈవిధమున గంగను ప్రార్థించి స్నానమాచరింపలేగినది.

1. [గంగానదికి అనీక] శతముల యోజనములు
[దూరముగా నివసించినవాడయ్యు] ఎవడు గంగ, గంగ,
యను నామముద్భవించునో వాడు నర్వపాపములనుండి
విడువబడును, మఱియు (నతనికి) విష్ణుపదము లభించును.

2. ఓడగజ్జనీ, నిన్ను దర్శించుటచే, మోక్షము కలుగుచున్నది స్వర్గము నెక్కుటకు నీవు మెట్లువంటినా నవు. నీవు బహువిప్రైమైనదానవు. నీయందు స్నాన మాచరించుటచే కలిగిన ఫలమును నేను వర్ణింపలేను.

3. కాశీపురామందుగల విశ్వేశ్వరుడు మొదలగు దేవతలకు సమస్కారము చేయుచున్నాను.

4. మిక్కిలి తీక్షణమైన శరీరముకలవాడా! ప్రపంచ నాశనమందు దేవీద్యుమానముగా ప్రకాశించుచున్నవాడా; కాలభైరివుడవగు, నీకు సమస్కారము చేయుచున్నాను. స్నానము నీమిత్తము, అనుజ్ఞనొసంగుము.

5. పుణ్యస్థానములకు నీవు యజమానివి, నీవు జగము నకు తల్లివి. నేను నిన్ను కోరితి. స్వపాపములు నశించుటకయి, శేషస్థలమొసంగుము.

6. జగదంతర్యామియై, జ్ఞానస్వరూపియై, నిష్కల్మషుడై, యేవిష్ణుపుకలనో యాదేవుడు, ద్రివరూపమైన గంగాస్వరూపుడుగా నున్నాడు. ఇందు సందేహములేదు.

7. 8. సందనీమొదలగు గంగయొక్క పేర్లను స్నానకాలమందు పఠించుటచే, మహాపాపము నాశనమగుచున్నది.

మతగీత.

హింమాపులహం । యోన్నాభీగతి ।

మృద మతులమై । మాటికిచెడెడము ॥

1. మచపూర్వములు ఘన । మరా,దలతో ।
మనుజోత్తములై । మర రే । విరరే హిం ॥
2. మరమిట్లీగతి । మతహీనులమై ।
మరగానంతటి । మతిహీనులమై ॥
3. వేదమరముమర । విధిక్యతమేగద ।
వేదవిదులమై । మోదముగనమై ॥
4. పండితపామర । సర్వంతంబిది ।
పండిగమోక్షము । దయసేయదొ కొ ॥

శ్రీ గణేశ గీత.

1. యతోనంతశక్తే రనంతాశ్చశేవాయతో నిర్గుణాద
సమేయాగుణాస్తే । యతోభాతిస్వంత్రి ధాధేదభిన్నం సదా
తంగణేశం సమామోభజామః

2. యతశ్చావిరాసీజ్జ గత్ప్రవృత్తతృధాబ్జాసహో విశ్వ
గో విశ్వగోప్తాయధేంద్రాదయో । దేవనంఘూయయస్యాపువా
తంగణేశం x మః

3. యతోవహ్నిభానూ భవో భూర్జలంచయతస్సగ
రాశ్చంద్రమావ్యోమవాయుః | యతస్త్వవరా జంగమా
వృక్షసంఘాపునా తింగణేశం సమామోభజామః ||

4. యతోదాసవాః కిన్నరాయక్ష పాషూయతశ్చౌరణా
వారణాశ్శవదాశ్చ | యతఃపక్షిక్షీటాయతో వీరుధశ్చసదా
తింగణేశం

5. యతోబుద్ధిజ్ఞానా శోముముక్షోర్యతస్సంపదో
భక్తసంతోషదాన్యుః | యతోవిష్ణునాశోయతః కార్య
సిద్ధిస్స దాతం గణేశం

6. యతఃపుత్రసంపద్యతోవాంఛితార్థోయతోఽభక్త
విష్ణుస్సదానేకరూపః | యతశ్శోకమోహశాయతః కామవవ
సదాతం గణేశం

7. యతోనంతశక్తిస్స శేహోబభూవధరాధాణేశేవ
మాపేచశక్తఃయతో నేకథా స్వర్గలోకాహి, నానా సదాతు
గణేశం.

8. యతోవేదవాచో తియంతామరోభిస్సదానేతినేతితి
యతాగృణంతి పవబ్రహ్మరూపం చిదానందభూతం సదాతు
గణేశం || పురూషో గణాధీశస్తోత్రమేతత్పఠేన్నః | త్రిసం

ధ్యంత్రదివం తస్య న్యోకార్యంభవిష్యతి యోజపేదప్రదివనం |
 శ్లోకాప్తక మివంశుభం | అర్కవారే చతుర్థ్యాం తుసోష్ట
 సిద్ధిమవాప్నుయాత్ | యః సకేన్మాసమాత్రంతు దశవారిం
 దినేదినే | సంమోచయేన్బంధగతం రాజబంధం నసంశయః |
 విద్యాకామాలభేద్విద్యాం పుత్రాగ్రీష్ఠీ పుత్రమాప్నుయాత్ |
 వాంఛితాన్లభతే సర్వానేకవింశతివారతః యోజపేత్పరయా
 భక్త్యాగజాననవరోసరః | ఏవముక్త్యైతతో దేవశ్చాంతిగ్ధానం |
 గతిః ప్రభుః (గణేశపురాణం.)

గణేశ గీత. (పాత్రస్మరణం) .

1. పాత్రస్మరణమి గణనాథ మనాథబంధుగి సిందూ
 నిపూర పరిశోభిత గండయుగ్మం ఉద్దండ విఘ్నపరిఖండన
 చుడి దండ మాఖండలాది సుఃసనాయక బృందవంద్యం ||

2. పాత్రర్షమామి చతురానన వంద్యమాన | మిచ్చా
 నుక్షూల మఖలాద, వరం దదానం | తంతుండిలం, ద్వీరస
 ప్రియ యజ్ఞసూత్రం | పుత్రంవిలాస చతురం శివయో
 కుమారం |

3. పాత్రస్మరణమ్యథయజంతులు భక్తశోక | దావాన
 లుగణవిభుం వంతుంజగాన్యం | అజ్ఞాన కానన వినాశన

హవ్య వాహ । ముత్సాహవర్ధన మహంసుత మీశ్వరస్య ॥

4. శ్లోకత్రయమిదం పుణ్యం లోకత్రయవిభూషణం ।
ప్రాతరుద్ధాయ సతతం యఃపఠేత్ ప్రయతః పుమాన్ ।
సప్రవృఢోగానాప్నోతి గౌరవ పదుతతః ॥

విష్ణు గీత.

1. ప్రాతస్సురామి భవభీతి మహాత్రిశాంత్యై నారా
యణా గరుడవాహన మబ్జనాభం । గ్రాహభిభూత మవ
రణము క్తిహేతుం । చక్రాయుధం తరుణ వారిడపత్రనేత్రం ॥

2. ప్రాతర్నమామి మనసా నచసాచ మూర్ధ్నా ।
పాదాగవిందయుగళం పరమస్య పుంసః నారాయణస్య నర
కర్ణవతారణస్య । పారాయణ ప్రవణవిప్ర పరాయణస్య ॥

3. ప్రాతర్భజామి భజతామభయం కరం తం । ప్రా
క్సర్వజన్మకృతపాప భయాపహత్యై । యోగ్రాహవక్త్ర
పతితాం ఘోరజేంద్రహారం । శ్లోకప్రణామ మకరోద్ధృత శంఖ
చక్రః ॥ శ్లోకత్రయ మిదం పుణ్యం ప్రాతః (సాయం)
కాలేపఠేత్తుయః లోకత్రయ గురుస్సస్మై దద్వాదాత్మ
పదంహరిః రామగీత .

1. ప్రాతస్సురామి రిఘనాభముఖారవిందం । ముండస్మి

తం మధుభాషి విశాలఫారిం । కన్ఠావలంబి చలకుండల
శోభిగండం । కన్ఠాంతద్భునయనం నయనాభినామం ॥

2. పాత్రబామి రఘునాథకరాలవిందం । రక్షోగణాయ
భయదం పరిదం నిజేభ్యః । యద్రాజసం సదివిభవ్య మహే
శచాపం । సీతాకలగ్రహణ మంగళమాప సద్యః ॥

3. పాత్రబామి రఘునాథ పదాలవిందం । పద్మాంకు
ళాది శుభరేఖ సుఖావహంమే । యోగీంద్రమానస మధు
వ్రతసేవ్యమానం । శావాసహంసపది గౌతమ ధర్మసత్త్వః ॥

4. పాత్రబామి వచనా రఘునాథనామ । వాగ్దోష
హరి సకలం శమంకరోతి । యత్పావృతీ స్వపతినా సహ
భోక్తుకామా । పీత్యా సహస్రహానామ సమంజశాప ॥

5. పాత్రశ్చయే శ్రుతినుతాం రఘునాథమూర్తిం ।
నీలాయుజోత్పల సితేతరరత్ననీలాం । ఆముక్తమాత్మక విశేష
విభూషణాధ్యం । ధ్యేయాం సమస్త మునిభిర్జన ముక్త
హేతుం ॥

* శ్లో వ గీ త *

1. పాత్రస్మరామి భవభీతిహరం సురేశం । గంగాధరం
వృషభవాహన ముచితేశం । భువ్వంగశూలవరదాభయ

హస్తమీశం । సంసారరోగహరణౌషధ మద్వితీయం ॥

2. పాత్రన్నమామి గిరిశం గిరిజార్ధదేహం । సుల్లసిః
వ్రళయకాఙ్గణ మాదిదేవం । విశ్వేశ్వరం విజితవిశ్వ మనోభి
రామం । సంసారరోగహరణౌషధ మద్వితీయం ॥

3. పాత్రన్నజామి శివమేక మనంతమాద్యం । వేదాంత
వేద్య మనఘం పురుషం మహాస్వం । నామాదిభేదరహితం
చషడ్భానశూన్యం । సంసార రోగ × తీయం ॥

4. పాత్రస్సముత్థాయ శివం విచింత్య । శ్లోఃత్రయం
యే-మచినం పఠన్తి । తేదుఃఖజాతం బహుజన్మ సంధితం ।
హిత్యాపదంయాంతి తతేవశంభోః ॥

సూర్యగీత .

1. పాత్రస్మరామిఖలు తగ్గవితుర్వరేణ్యం । రూపం
హిమండల మృచో ధతనుర్యజాంషి । సామానియవ్యకిరణాః
ప్రభవాదీహేతుం । బ్రహ్మహారాత్మక మలక్య మచింత్య
రూపం ॥

2. పాత్రన్నమామితరణి తనువాఙ్మనోభి । ద్రృష్టేంద్ర
సూర్య కనురైర్మత మచ్ఛితఃచ । వృష్టివ్రమోచన వినిగ్రహ
హేతు భూతం । త్రైలోక్య పాలనపరిపత్తి గుణాత్మకంచ ॥

3. పాత్రధృహమి సవితామనంతశక్తిం । పాపాఘ్న శత్రు
భయరోగహరం పరంచ । తం స్వలోక కలనాత్మక కాల
మూర్తిం । సంసారబంధం విమోచన మాదిదేవం ।

4. శ్లోకత్రయమిదం భావోః పాత్రః పాత్రః పరేత్తుయః
సస్వప్నాధి నిర్మూకః పరం సుఖమరాప్నుయాత్ ॥

పాత్రస్మరణ.

1. బ్రహ్మమురారెస్త్రి పురాంతనోగ్ని (భాను)ర్భాను
శ్వశీ భూమిసుతోబుధశ్చ । గురుశ్చ శుక్ర శ్శని రాహుకేతవః
కుంభంతుసర్వే మమసుప్రభాతం॥

2. భృగువృషిష్ఠః క్రతురంగిరాశ్చమనుః పులస్త్యః
పులహశ్చకౌతమః । రైభ్యోమరీదిప్యవశ్శదక్షః । కుంభంతు
సర్వే మమసుప్రభాతం॥

3. మరత్కుమార స్సరకస్సచందర । సునాతనోప్యాసు
ఽపింగభాచ । సప్తస్వరాస్సప్తరిసాతలాని కుంభంతుసర్వే
మమసుప్రభాతం॥

4. సప్తార్ణవాస్సప్తకులాచలాశ్చ సప్త యోద్వీపననాని
సప్త । భూరాదికృత్వాభువనాని సప్త కుంభంతుసర్వే మమసు
ప్రభాతం॥

5. పృథ్వీసగంధానరసాస్తథాపఃస్పర్శచవాయుజ్వలసస్ప
తేజః సభస్సుశబ్దం మహతానహైవ కుర్వంతుసర్వే
మమసుక్రభాతం

6. షడ్భంధాతే పగమం పవిత్రం పతేత్సృరేదావ
శృణుయాచ్ఛనిత్యం! దుఃఖప్రణాశస్త్విహసుప్రభాలంభవేచ్ఛ
నిత్యం భగవత్ప్రసాదాత్॥

శివగీత.

1. సమోవేదావేద్యాః ఖలజగదుపాదానమయతా
స్సవ్వతంత్రా సామంతాన వధృతనిజాకామితే॥ నివర్తంతే
వాచశ్శినమ జరమప్రాప్యమనసా యతోశక్తాస్తోతుం
నకృదపిఃకాతీత శివతే॥

2. త్వయైవేమంలోకం విఖలమమలం వ్యాప్యసతతం
తథైవానన్యంలోకం స్థితమనఘ దేవోత్తమవిభా త్వయై
వైతత్త్విప్తం జగదఖలమీశానభగవన్ విలాసోయంకశ్చ
ప్రవశివనమో! మేఘశివతే॥

3. జగత్స్త్రిప్తం పూర్వంయదిశివ ఉమాకాంతసతతం
త్వయాలీలా మాతాత్ర దపినకలంక్షితమభూత్ తదే
వాగేఫాలప్రకటనయ నాగ్న్యద్భుతకణైర్దగద్భావస్థాన్య

స్వజహరమోషస్య శివతే॥

4. యయాశక్త్యా | స్వప్త్యా | జగదభవసంరక్ష్య
బహుభా తతస్సం హృత్యైతా నివసతి త్వాభారమకవా
ఇదంతేకియాపం నిరుపమచహనే హరవిభో నిర్గుః శోవాతే
తమసిహి నమోభన్య శివతే॥

5. యదేత తత్త్వంతే సకలమపితత్త్వేన విచితం నతే
తత్త్వం తత్త్వంనితమసి తత్త్వేన విచితం చైతత్త్వంచే
నియతమితత్త్వం కిముభవే న్నతేతత్త్వం తత్త్వంయపిచ
నమోవేష్య శివతే॥

6. త్వమిందుర్భామస్త్వంహుతభుగసి వాయుశ్చరలిలం
త్వమేవాకాశోసి షీతిరసి తథాత్మాసి భగవన్ తతస్సర్వా
కార స్త్వమపిభవతో భిన్నమనువా నతత్త్వత్వం సత్త్వం
త్రిరయన నమో సంత శివతే॥

7. త్వమేగో లోకానా మధిపతి రుమానాభ జగతాం
శరణ్యో వ్రాహ్మస్త్వం జలనిధివానంత వయసాం త్వదన్యో
చిర్వాణం నవికృతి నిర్వాణసభిర ప్యతస్సన్వోత్కృష్ట స్త్వ
మసిహి! నమో నీప్య శివతే॥

8. తవైవాంశో భాను స్త్వపతి విభురప్యేతి వనరం॥

చనస్యేహా నహ్ని ద్వ్యలతి సలిలంచ ప్రవహతి తవాజ్ఞా
కారిత్యం సకల సుననగ్గవ్య సతతం త్వమేక స్సాన్వితంత్ర్యం
వహసిహ సమోచంత శివతే !!

9. మహాదేహ మేయా సమగుణగణ గ్రామసతతం
సమోభూయో భూయః పునరిపి సమస్తే పునరిపి పురాగాతే
శంభో పునరిపి సమస్తే శివవిభో సమోభూయో భూయ
శ్శివశివ సమోచంత శివతే !!

10. ప్రమాదాద్యేకేవి ద్విరత ముపగాధా విధిహతాః
కృతాస్స త్వేతేపి ప్రశమ ముపయాంతు స్ఫుటతః శివశ్రీ
మాన్ శంభో శివశివ మహేశేతిచక్షుః క్వచిల్లింగాకారే
శివహర వసామి స్థిరతరం !!

11. మయాచిహ్వేశా నిశేమపి కృతాయేతు మససా
సకామేరామేయా స్థితత మపగాధా బహువిధాః త్వయై
వక్షం తవ్యాః క్వచిదపి శరీరేణ వచసా కృతాన్తే తే సూనం
శివశివ కృపాసాగరివిభో!

దేవీ సుతి .

1. బ్రువంత్యేతే తత్త్వంభగవతి సదస్యే విమనస్సకే
మాతః ప్రాహుస్సుదనదపిచాన్యే వ్యసదసత్ చిరేణైత

త్సంగం సమభిదధతే దేవిసుధియస్తదే తత్త్వస్మాయా విలసి
తమశేషం సనుశివే॥

2. విదే విద్యే వేద్యే వినయసులభే వేదగుభిరే విచిత్రే
విశ్వాద్యే వివిధసమయే వీతజననే శివాజ్ఞాశీలస్థే శివపద
పదాన్యే శివనిధే శివే మాతర్మహ్యంతర్వాయి వితరభక్తిం
నిరుపమాం॥

3. పితామాతాభ్రాతా సుహృదనుచర సుదృగృహిణీ
వపుః పుత్రఃశ్రేత్రం ధనమపియదామాం విజహతి తదామే
భింబానా సపరిభవమోహంధతమసం మహాజ్యోత్స్నా
మాత్సర్పవ కరణయా సన్నిధిరీ॥

4. శివస్త్యంశ క్తిస్త్యంత్యమసి సమయస్త్యం సమయినీ
త్వమాజ్ఞాత్వం దీక్షాత్వమయమణి మాదిర్గుణగణః అవిద్యా
త్వం విద్యాత్వమసినిఖలం తత్త్వమపరిం పృథక్త్వతః కించి
ద్భగవతి సవీక్షామహాశమే॥

5. పుః పశ్చాదంతర్వహిరవరిమేయం పరిమితం చిరం
స్థూలం సూక్ష్మం సకలకమలం గుహ్యమగుణం దవీయోనే
దీయస్తదనంతి విశ్వం భగవతీం పదాపశ్యం త్యాజ్ఞాం భవసి
భవసత్వోభ బసనీ॥

6. శ్రవయాసాఙా నీతేరచయతి భవత్స్యైవసతతం త్వమే
 వేచ్ఛత్యం బత్వనుసితసవోఽవ్యస్య విహితాః జగత్సామ్యం
 శంభోఽవహసి పరమవోమ నపుషస్తథావ్యర్థం భూత్వా
 విహరిసి హరస్యేతి కీమిదం॥

7. సుతాదక్షస్యాదా కిలసకలమాతస్త్వ ముదభూసు
 రోషం తంహిత్యాతఙ్మగిరి రాజస్యతనయా అనాద్యంతా
 శంభో రవృధగపి శక్తిర్భగవతీ వివాహాజ్ఞాయాసీత్య హహత
 వకోవేత్తి చరితం॥

8. త్వంచంద్రికాశశిని తిగ్మరువారుచిస్త్యం త్వంచేత
 నాసి పురుషే పవనేబలంత్యం త్వంసాదుతాసిసలిలే శిఖినిత్వ
 మూఘానిస్సార మేతదఖిలం త్వదృతే యదిస్యాత్॥

భగవద్గీత.

1. అనేక బాహూదర వక్త్రినేత్రం । వశ్యామిత్యాం
 సర్వతో నంతరూపం । నాంతంస మధ్యం నపుషస్తవాదిం
 వశ్యామివిశ్వేభ్యం । విశ్వరూపం॥

2. కిరీటీనం, గదినం, చక్రిణంచ, తేకోదాశిం సర్వతో
 దీప్తిమంతం । వశ్యామిత్యాం దుర్నిరీక్షం సముతాత్
 దీప్తానలార్కదు్యతివప్రమేయం॥

3. త్వమక్షరం పరమనేరతవ్యం త్వమచ్యవిశ్వస్య
 వరం నిధానం । త్వమవ్యయశ్శాశ్వతభర్తాగోష్ఠా । సనాత
 నస్తవం పురుషోమతోమ॥

4. అనాదిమధ్యాంత మనస్త వీర్యమనస్తబాహుం
 శరీరసూక్ష్మేత్రం । పశ్యామిత్యాం దీప్తహుతాశ వక్త్రం
 స్వతేజసాంశ్చిమిదంతరంతం॥

5. రుద్రాదిత్యానసహోదేచసాధ్యావిశ్వేభ్యకా మకు
 త్తోచ్చపాశ్చ । గంధర్వ యక్షాసుర సిద్ధసంఘా వీక్షం
 తేత్వాం విత్తితాశ్చైవసత్వే॥

6. త్వమాదిదేవః పురుషః పురాణ । స్తవమన్యవిశ్వ
 న్యవరనిధానం । వేత్తాసివేద్యం చపంచధామ । త్వయా
 తత్రవిశ్వమనంతరూప॥

7. వాయుఃస్థిమోగ్నిర్వరణ శ్శబ్దాః । ప్రభావతి
 స్తవంప్రకృతామహశ్చ । సమోనమస్తేస్తు సహస్రకృత్వః
 పునశ్చభూయోపి నానమస్తే॥

8. సమః పునస్తానభవ్యమృతస్తే సమోస్తుతే సర్వతపన
 స్త్వ । అనస్తవీర్యామిలికిమస్తవం స్వం సమాహ్నసి
 తతోసిన్దవః॥

9. పితాసిహోకస్య చరాచరస్య త్వమస్య పూజ్యశ్చ
గురుర్గురీయాత్ । నత్వస్మైమో స్త్యభ్యభిః కుతోన్యోలోక
త్రయేష్టప్రతిమప్రభావః॥

10. తస్మాత్స్వగమ్య ప్రణిధాయకాయం । ప్రవాదయే
త్వామహమీశ మీశ్వరం । పితేనపుత్రస్య సఖేవసఖ్యః
ప్రియః ప్రియాయార్హస్యదేవ! సోఘం॥

శ్రీరామవిజయం.

శ్రీరామనామా త్రిలోకాభిరామా సరంభామ
సిన్ధూమ సుపూర్ణాకామా బుభుద్వాంతరింగాభిసోమా
లసద్దిననామా విరాజద్భంగస్తోమ యష్మత్ప్రకాశ స్వరూ
పంబ వాచ్యంబచిత్త్యం బరంబం బసంగం బభువం బభా
ధ్యం బబోధ్యం బసాధ్యం బభేష్యం బవిచ్ఛేద్య మాద్యంత
శూన్యం బదంబప్రమేయం బకేద్యం మధ్యేయ మన్వంతప్వ
మన్యక్త మగ్రోహ్య మధ్యాత్మ మేకం బరూపం బనోభ్యం
బరిక్తం బశుక్తం బకృష్ణం బవీతం బవీనం బసూక్ష్మం
బజీర్ణం బహోన్వం బబాహ్యంతరిం బతురిం బన్యయం
విక్రయాగోచరిం బ్రతిగ్భ్యం బసిద్ధేశ్వ మాద్యం బద్భిశ్వం
బకంపం బలక్ష్మ్యం బలిష్ఠం బశేబ్దం బసంస్కృభూతం

బహుశం బసుస్వాదుగంధం బవాక్షానవ ప్రాప్య మైపూర్ణమై
 చిత్తమై సత్తమై శుద్ధమై బుద్ధమై ముక్తమై శాంతమై
 కేవలంజై నిరాకారమై సచ్చిదానంద రూపాత్మకై తన్మమై
 స్వభూతోరు దేహేంద్రియ ప్రాప్యద్భుత్యహంకార
 చిత్తాదిదృశ్య ప్రపంచంబునాదిత్యుడీ విశ్వమెల్లక వెలింగిం
 పగా జేయూరీతిం బ్రకాశింపగా జేయగానాక్షిన్యై యాక
 శంబేకమై స్వభాండంబులందంతటక లోపలక వెల్పు
 లన్నిండియున్నట్లు లాకాశవాయవోష్ణ వాయుమి నానావిధా
 శేషభూతంబు లందంతటక నిర్విలిప్తుండనై యుండికర్తృత్వ
 భోక్తృత్వ మంకృత్వ భగ్నత్వ హర్నత్వమల్నా నుమా
 ప్రక్రయో పాధివర్ణాశ్రమంబులుణాంబుల్ని వేకావివేకంబులుక
 శోకమోహంబులుక లేక యీశ్వాల నూత్నోదులక
 జాగరిస్తృప్తసుప్త్యాదులక బంచభూతంబులక బంచకోశం
 బులక జూచుచుక నిర్వికారుండనై నిర్వికల్పుండనై నిర్వి
 చేష్టుండనై విప్రీపందుండనై నిర్విశేషుండనై నిర్గుణ
 బ్రహ్మమాత్రుండనై యోస్త్వ నీదివ్య తత్వంబు నీవత్కృపా
 సంభృతాం చక్కటాకుంబుచేతక గనుంగొంటి దేవా
 నమ సే నమస్తే నమస్తేనమః

—* ఈ శ్లోక ర ద్దం ద కం *—

శ్రీమన్మహాదేవ ద్వివ్యవృథావా జగన్మోహినిభావ
 రాజీవసారింగ చర్మాంబ రాడంబ రాశంబరాంక స్ఫురచ్ఛారు
 కోటిక కోటిగ్రహాధీశ తేజస్వమాజ ప్రకాశా గీరీశాంమే
 శామరేశా జముఖ్యాంబ కాత్మీయకళ్యాణ చంచత్కిరీట
 స్ఫుటానేకదేదీప్యమానాగ్రమాణీక్యనీరాజతాంఘ్రివ్యయాం
 భోమహా మోహనాకారి నిర్మోహ నిస్సంగ నిర్దోష నిర్మిద్ర
 నిర్లేపనిర్భూతపాపా జగద్దీప నిత్యానుకంపప్రధానా ధనేశామ
 సంచార దాది ద్యురోగది దుర్గాటవీ ఘోరిలీలా కుతారా
 వియ వ్యహిసీలోల కల్లోలబాలాస్పదాభంగ శృంగార సం
 గోత్తిమాంగా మదేభాసురా దక్షభంగా హిరణ్యాదిచాపా
 మృడా సేవకందర్పగర్వా వహారాభుజంగేంద్ర హారావయో
 రాశి యాణీ నీవాదిదేవుండవై సుప్రసిద్ధాన్రపంచంబు
 గల్పింప మన్నింప మాయించుగాగర్తవై హర్తవై భోక్తవై
 సర్వహానంకందంబవై బ్రహ్మవైకుంఠ గర్భాదినామంబు
 లక్ష్మీ ప్రాణివర్తింపుచుక్ సత్యమై సత్యమైయున్న నిన్నాత్మ
 భావింపగాలేక లోకంబు నిన్ను సంతార వాళంబులక్
 జక్కుచుక్ బంచభూతాత్మకంబైన దేహంబుపై మోహ

విధానాని రక్షింప వంచేంద్రియానకులై మనులై శత్రు
 వస్థియు లొంపొ టిబాధింపగా బాల్యకౌమార వాగ్ధ్య
 మాపంబులక బ్రాహ్మమెల్లక వృధాప్రాయముఁ జేసి
 యాశానురక్త మహాభూంకర్మము లిచ్చాచిహంబులక
 జేయగా వాయుదుక రోగుకేప్రాప్తభామాకుచాలింగనా
 లోబులై కొంతకాలంబు సంనానతాపత్రమా భీలవావాగ్ని
 సంకల్పలై తృప్తులుగాక నానావిధోపాయ కాపట్య
 సంయుక్తులై రోగకల్పవిరాజంగానోరుదుక బుల్రపుత్రీ కళ
 త్రాపి సంఘంబులక సునదర్శనూచి కాయంబుల పృంగగా
 గొన్నిసంవత్సరంబులదరంగా దరాధ్రాంత సంకాంతులై
 గుంతులున్నాచితింపుచుక లేష్మరాతాఃహగంబులొక్క
 మ్మక్షిదోమ్మగా జుట్టముట్లక భయాపన్నులై దిగ్గుదుక
 మొగ్గుదుక సిగ్గుకొంతై నయుక లేక దుఃఖంబులన్ముంగి ప్రా
 ణా వసారంబుచంద్రుడిమారల్ మహారోష బాష్పల్యమానా
 క్షులకజూచిశిక్షింపగా రౌచనానేక మష్కూపతాపంబులక
 బొందుదుక గర్భశేషంబులక మర్త్యలోకంబులన్ బుట్టు
 చుక గిట్టుచుక సౌఖ్యలేశంబుచుండున మిట్లున్న నీమాయ
 దాటన్ పశంబె! భనత్పాద పంకేరుహధ్యార సుపత్తి

సామాన్యమే ! భస్మరుద్రాక్ష మాలాదిచహ్నంబులన్
 వేడవేదాంత భావోద్వలంబైన పంచాక్షరీ మంత్రరాజంబు
 నన్ బాసనిర్ముక్తులై ముక్తులై యుగ్మ భక్తుల్ విరక్తుల్
 భవన్నామసంకీర్తనాసక్తియుక్తుల్ గదా వాదనీమారుగారా
 వ్రతాసక్తి సద్భక్తుముల్ బుద్ధ్యాకర్షంబులున్ యజ్ఞముల్
 యోగముల్ దానముల్ ధ్యానముల్ మానముల్ మంత్ర
 ముల్ యంత్రముల్ తంత్రముల్ పూజలున్నీమముల్ స్వ
 మున్ గూడనీ సేవకున్ సాటిరాదంచు సర్వజ్ఞులెంచంగ
 నాలించి విచ్ఛేదన్ సదాచంచల సాన్తులై యన్యదైవం
 బులన్ గోరి బ్రాధించిన్ భుక్తియుక్తుల్ ప్రసాదంపగా
 నేర్తురే! నీవలెన్ లోకమెల్లన్ భవద్విద్యతేజోమయంబుచు
 నూహింతునెల్లప్పుడు బూర్విపుణ్యప్రభావంబున్ గన్న
 లున్ మిమున్ బూడగంటిన్ దగ్గ మోక్షసామ్రాజ్యమే
 కొల్లగై కొయి ధమ్యండ్లనైతిన్ గృతార్థుండనైతిన్ మనీ
 యంబులై యుగ్మ సేంబుబూహింపగానేల నన్నున్ గృపా
 ద్యమ్తులన్ జూచి గణీంపు గణీంపవే స్వలోక ప్రశస్తా
 మహాశూలహస్తా నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః

ఆర్చగ్రథములనుండిగై కొనిన భగవచనముల ననుసరించి

ఆత్మేయవిద్యార్థుల జీవయాశ్రమాయన చున్నది.

(1) సూర్యోదయమునకు పూర్వము మేల్కొంచి ముందుగా దైవస్మరణముగావించి, విద్యాభ్యాసమునన్ని పిమ్మట సాహ్యముకు వెళ్లవలెను. ఒక మైలుదూరము నడచుట కవసరమయ్యును. దేహపవ్యయమువద్దతి నిందుగమ నింప వలసియున్నది.

(2) దంతములయందు చిక్కుకొనియుండుమాలి న్యము అట్టి పేతువు కాన, జాగ్రత్తగా, దంతముల శుద్ధి చేయవలయును.

(3) చుర్రునియొక్క, లేక నక్షత్రములయొక్క ప్రకాంతికిణములు, ఏసేదీయందు ప్రసరించునో అంతియందు స్పృశమాచరింపవలెను. ఈవద్దతి దేహలోగ్య జనకము.

(4) క్రమముగా రెండు మూడు చేరిచొప్పున నక్షత్రకిణ ప్రసారిజలమును త్రాగుట కభ్యసించి పూర్ణలోగ్య ప్రాప్త్యసంతరిము ఎనిమిదవేరలు శుద్ధజలము త్రాగుటమంచిది. అజమనాదిరూపక సంధ్యావందితము సేయుచు ఒక రూపచేరలకొలత యవసరములేదు.

(5) వెనుకటి దినమున ధరించిన వస్త్రములను స్నానానంతరము తిరిగి ధరింపరాదు.

(6) శరీరమును తుడుచుకొని సాంభ్రాణి పొగచే శిరోభాగము నాప్పివేసినయెడల దగ్గు పశిసెము మొదలగు రోగములు జరింపకుండును. శరీరము సమశీతోష్ణస్థితికి వచ్చుటకై దివ్యౌషధము సేవించుట ముఖ్యము.

(7) స్నానానంతరము జపమాలము గదియందు, లేక, చురువుకొను గదియందు, ఆపునేతితో లేక మంచి నూనెతో దీపము వెలిగించియుంచవలెను. మరియు సాంభ్రాణిపత్తిలికాల్చి దానినొకస్థానమున గ్రుచ్చియుంచవలెను.

(8) తమమకముననుసరించి బొట్టుపెట్టుకొనవలెను.

(9) తాను ప్రేమించిన దైవమును ధ్యానించుటకై తల్పైతిమగల యొకపటము నెమటచుంచుకొని, వెరుకికు, ముందుకు, దేహమునువంచక కూర్చుండిగాని, నిలువబడిగాని ధ్యానింపవలెను.

(10) అజ్ఞానాని రోగజరకములై, మలినపాత్రలందు పాదీద్రవ్యముతో జేయబడి యమ్ముబడుచుండు పకోడి మొదలగు వానిని భక్షింపరాదు.

(11) సాయంకాల, సూర్యకిరణములు ఆయుర్వృద్ధి ప్రదంబులుగాన, నాయెండలోవిహరించి సూర్యాస్తమయ కాలమునదైవభ్యాసమొనర్చి హీనపక్షము వారముకొక మార్తైన దేవాలయమునకేగి నేవుని బద్ధింపవలెను.

(12) ఆముడిపు దీపముయొక్క వెలుతురునందు చదువుకొనుట దేహమునకు నేశమునకు క్షేమప్రదమగును. ఒకవేళ కిర్చనాదుల్ దీపముయొద్ద చదువనలసివచ్చెనేని, ముఖమును దీపమున కెదురుగానుంచక నెమికుతిరిగి పుస్తకముపై వెలుతురు వచ్చునట్లుచేసి విద్యాభ్యాసము చేయవలెను. తెల్లవారుజామున మేల్కొంచ వలసియున్నదిగాన, రాత్రులు 9 లేక 10 గంటలనుండియే నిద్రపోవలెను. మఱియు తత్కాలమును బ్రహ్మచర్య ధర్మమును కాపాడుకొనుటకు యత్నింపవలెను.

వందనము.

ఈ సకలప్రపంచ మెవ్వనిచే సృష్టంపబడెను. ఎవ్వ నిజమండెను. ఎవ్వనియం దణగును. నీనికన్నిటికి నెవ్వ డాధారభూతును. ఎవ్వడు పరిమేశ్యరును. ఎవ్వడు సర్వమును దానయై వెలసినవాడు. ఎవ్వడు పరిపూర్ణును.

అట్టి స్వయంభవుని స్వయంప్రకాశుని, సచ్చిదానంద స్వరూపుని, దేవాదిదేవుని బ్రాహ్మించుచున్నాము. ఈ భూలోక ప్రళయమున సర్వజీవులు లయమొందినపిమ్మట, సూర్య లోకమున స్వశరీరముతో నెవ్వడు నివ్వటిల్లునో ఆమహామహుని నేవింపుచున్నాము. చాట్యంగమున సర్తించు సర్తకునివలె బహువిధమూర్తులను ధరించి యెవ్వడు వర్తించునో, అదిగమద్భాసుని ధ్యానింపుచున్నాము. సర్వ బంధముల బరిత్యజించి స్వభూతిములందు దయగలిగి సర్వోత్తముల సర్వ, మనశ్శేవలతముచిగి, మోక్షైక పరాయణుడై సర్తించు మునిశ్రేష్ఠులు నిరంతరమేవరాత్నయని పదావిందములను భక్తిపూర్వకముగ భజింతురో అట్టి పరంధామని భజించుచున్నాము. దిగజ్జాలములన్ని సృజింప రక్షింప, శిక్షింప నెవడు సమర్థుడో అట్టి సర్వశక్తునకు నమస్కరింపుచున్నాము. ఏమహామహుండు నిరంతర శాంతస్వభావము కలవాడో నిత్యానంద స్వరూపుడో, ఏమహాపురుషుడు కైవల్య సామ్రాజ్యపదమున కధీశ్వరుడో, అట్టి వేదవేద్యునకు, భక్తిగమ్యునకు, విజ్ఞాన మయునకు, సర్వజ్ఞునకు, సాష్టాంగ ప్రణామము లొచరించు

మన్నాను. ధర్మాధికామములైన వర్గశ్రియమందు ఫల
విచక్షిణులై సంసారబంధమును వెలిగానుంకిత, సంశ్చి
తోములే పురాణ పురుషుని సేవించి ధన్యులైతే,
తన్నాశ్రయించిన మోక్షాసక్తులకు నక్షయ తమవల బ్రసా
దించి యే యశోక్షుజును కడుగాకటాక్షముల నీక్షించి
వానిని ఓక్షించెనో, శ్రుతిస్మృతులు, సంతతము నము
త్కంఠకనో, నేహిన్యగర్భుని నాదిదేవునిగా గొని
యాచుచున్ననో, స్పృహిసితిలను శక్తప్రసూపమును లో
కులకు వెల్లడి చేయుటకై యే యాదిదేవుడు, బ్రత్యక్ష
ముగా నాదిత్యస్వరూపుడై జీవుల సాక్షాదనుభవ
ముల ద్వారానును కర్మసాక్షియై వెలుగుచున్నావో అట్టి
శ్రోతిస్వరూపుని ధ్యానము చేయుచున్నాము.

ఓమజనవ్యందా దుష్టశిక్షణార్థమై శిష్టరక్షణార్థమై ధర్మ
సంస్థాపనార్థమై ప్రతియుగమునందును, రామకృష్ణాద్యవ
తాములనెల్ల లీలలగావింది లోకము నుద్ధరించిన నీకు,
మోక్ష పూర్వక సమస్కారము లప్పించుచున్నాము.

ఓకవా ; మాశీరము' నీపాదములందును, మావాక్కు
నీస్తోత్రమందును మాచేతులు నీపూజయందును, మాచె

వ్రలు నీకథల వినుటయందును, మాబుద్ధి, సీభ్యాసమం
 దును, మాకన్నులు, సీహాము చూచుటయందును.
 ఎప్పుడు ఉండుటలు అనుగ్రహింపుచు, ఓనయానికీ సభజ
 నను విడువకయే, స్వోకార్యములనుచేర్చునున్న అను
 గ్రహించుము. మామెడల మిగుల దయకలవాడకై
 గడింపుము. ఓయీసద్బాంధవా! స్వచ్ఛాశ్రమోచిత
 భృముల వీడి స్వేషేషచాపల మృది సరిధ్మ మవలం
 దింది, ధనానున్వీక్షణ నాస్రవ్యక్షీమలమై, నాస్త్వే
 మాన్గానరోఘ్నమై మాయాంధకారమున ముగ్ధుడవీ దిక్కు
 గాంక త్రొక్కటపడుచున్న సభజ్జనులమైన మమ్ము
 ఆపవలచుడి గడింపుము. ఓమంత్రస్వీహవా! శభకరి
 ములైన నీనామహులముల నెవ్వరు నదా వినుచు, పొగ
 చుచు ధ్యానించుచు ద్విచుచు, సీపదస్లునములందు
 దమముల్లముల నీలిసి పంతసల్లెననో వారు జనమృతాని
 దుఃఖముల నొందసేరు.

ఓభక్తదంతామకీ! మానుషు అనుకొనియెల్ల
 పును ఆశలననుకొమ్మల నాశ్రయించి వ్రేలాడుచు మా
 హమనగి అడవియందు ఏగులచాచల్లమ కలిగి స్వేచ్ఛ గా

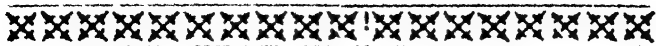
విహరించుచున్నది.

ఆవాసగమును గట్టిగ బట్టిబెట్టి భక్తియను త్రాచితో
గట్టివేసి నీయనీయము చేసుకొనుము. నీకంటె దీనరక్షకుడు
అన్యుడు లేడు.

ఓ లోకేశా నవ్విజీవలయెడల, ప్రేమ్యయును, నీభక్త
వరులతో నెయ్యమును నూకెల్లవును కలుగు నటుల బ్ర
సాదింపుము. సువచస్పాన్నివాస! మామనస్సాక్షియొక్క
సదుపదేశములు సన్నతి గాంచునట్లును గ్రహించుము.
భక్తఫలప్రదాతా! మః పూర్వకముగా మే మాచ
రించిన ధర్మములు ఫలవంతము లగునట్లు శీర్షిదింపుము.

హిందూమత విద్యార్థి సంఘమున చేరిదలచినవారుగాని,
 హిందూమత ప్రచారికులుగు బ్రహ్మకీర్తి ప్రభాకర ఉమా
 మహేశ్వర సండితులవారిని గూర్చి తెలియుకలచిన
 వారుగాని, మత ప్రభాకర గ్రంథమాలకు
 చందాదారులుగా నుండనెంచిన
 వారుగాని,

(1) భగవద్గీతామృతము రు. 0—2—0

(2) మత ప్రభ " 0—4—0

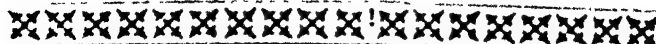
మొదలగు పుస్తకములు కావలసినవారుగాని ఈక్రింది
 చిరునామాకు పోయివచ్చును.

హిందూమత సంఘము.

చిలకలభూషి రామస్వామిగారు,

నర్సారావుపేట పోస్టు,

(గుంటూరు జిల్లా.)

10777³

